חרי שרק עיר ורשלחני אלהים לפניכם לשום לכם
שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה ועתה
לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישימני לא
לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל ארץ
מצרים ומהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר
בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי
אל תעמד ושבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה
ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך
וכלכלתי אותך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש
אתה וביתך וכל אשר לך והנה עיניכם ראות ועיני
אחי בנימין כי פי המדבר אליכם והגדתם לאבי את
כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם
והורדתם את אבי הנה ויפל על צואריו בנימן אחיו
ויבך ובנימן בכה על צוארו וינשק לכל אחיו ויבך
עליהם ואחריכן דברו אחיו אתו ותקל הנשמעת
פרעה לאמר באו אחי יוסף ויטב בעיני פרעה
ובעיני עבדיו ויאמר פרעה אל יוסף אמור
אל אחיך זאת עשו טענו את בעיריכם ולכו באו ארצה כנען וקחו את
אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב
ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ ואתה צויתה
זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם
ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם ועיניכם אל
תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם
הוא ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות
על פי פרעה ויתן להם צידה לדרך לכלם נתן

וחיצראו ושלחני מלקדמיכון לשומה
לכון שארית בארעא ולקיומא לכון
לשיזבא רבא ובכן לא אנתון שלחתון
ית אלכון אלהין מן קדם ושלני יצבא
לפרעה ורבון לכל בית מלכותיה ושליט בכל
ארעא דמצרים ואזלו פסקון לות אבא
ותימרון ליה כדין אמר יוסף ברך
שויני מרי רבון לכל מצראי חות
לות לא תתעכב ותתי בארעא
דגשן ותהי קריב לות אנת ובנך
ובני בנך וענך ותורך וכל די לך ו
ואזדן תמן יתך ארי עוד חמש שנין
כפנא הלמא תשתמצי אנת ואנש
ביתך וכל די לך והא עינכון חזין
ועיני אחי בנימין ארי כל מלי נגין אנא
ממלל עמכון ותתחון לאבא יתכל
יקרי דבמצרים וית כל די חזיתון
ותחתון ית אבא הלכא ונפל
על ערית דבנימן אחוהי ובכית
ובנימן בכה על עריהון ונשיק לכל
אחוהי ובכא עליהון ובתר כדין
מלילו אחוהי עמיה ואתקל אתשמע
בית פרעה למימר אתו אחי יוסף
ושפר בעיני פרעה ובעיני עבדוהי
ואמר פרעה אמר לאחך דא עבידו
טעינו ית בעירכון ואזלו אתון
לארעא דכנען ותבון ית אבהתכון
ויתי אנש בתיכון ואתון לות ואתן
לכון ית טוב ארעא מצרים ותיכלון ית טוב
ארעא ויתת מתקד הא עבידו
סבון לכון מן ארעא דמצרים
עגלן לטפלכון ולנשיכון ותטלון
ית אבהתכון ותיתון ועינכון לא
תחוס על מנילכון ארי טוב כל
ארעא דמצרים דלכון הוא ועבדו
כן בני ישראל ויהב להון יוסף
עגלן על מימר פרעה ויהב
להון זודין לאורחא ולכלהון
יהב לגבר אסטלון הלבושא
לבנימן יהב תלת מיאה סלעין
ומסת וחמש אסטלון הלבושא

את עז יוסף אשר ביד
אפרים ושבטי ישראל
חבריו ונתתי אותם
עליו את עז יהודה
ועשיתים לעץ אחד
והיו אחד בידי והיו
העצים אשר תכתב
עליהם בידך לעיניהם

ודבר אליהם כה אמר
ארני יהוה הנה אני
לוקח את בני ישראל
מבין הגוים אשר
הלכו שם וקבצתי
אותם מסביב
והבאתי אותם אל
אדמתם ונתתי

אותם לגוי אחד בארץ
בהרי ישראל ומלך
אחד יהיה לכלם למלך
ולא יהיו עוד לשני
גוים ולא יחיו עוד
לשני ממלכות עוד
ולא יטמאו עוד בגלוליהם
בשקוציהם ובכל פשעיהם